

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 55/2531

พนักงานอัยการ กรมอัยการ โจทก์ นายอังกร ชื่นอารมณฺ์ จำเลย นายขจรศักดิ์ ฉิมสุข ทนายจำเลย ผู้ยื่นคำร้อง
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.วิ.อ. มาตรา 224, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา
91, พ.ร.บ.รณนํต พ.ศ. 2522 มาตรา 42, พ.ร.บ.รณนํต พ.ศ. 2522 มาตรา 64, พ.ร.บ.รณนํต พ.ศ. 2522
มาตรา 66

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า จำเลยฎีกาโต้เถียงดุลพินิจโดยชอบการลงโทษ จึงเป็นการ
ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 ซึ่งต้องห้ามมิ
ให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง จึงไม่รับฎีกาของจำเลย จำเลยเห็นว่า ฎีกาข้อ 2.1 เป็นปัญหา
ข้อกฎหมายว่า การที่จำเลยยื่นคำให้การรับสารภาพพร้อมกับคำแถลงซึ่งหากอ่านรวมกันแล้วจะแปล
ได้ว่า จำเลยไม่ทราบถึงการกระทำความผิดตามฟ้องโจทก์จะถือว่าเป็นคำให้การรับสารภาพของ
จำเลยหรือไม่และฎีกาข้อ 2.2 ก็เป็นปัญหาข้อกฎหมายขอให้ศาลฎีกาวินิจฉัยการลงอาญาแก่
จำเลย โปรตมีคำสั่งให้รับฎีกาของจำเลยด้วย เหตุ โจทก์ได้รับสำเนาคำร้องแล้ว (อันดับ 24)
ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 265, 268, 91 ฯลฯ
พระราชบัญญัติรณนํต พ.ศ. 2522 มาตรา 42, 64, 66 ฐานปลอมและใช้ใบขับขี่ ฯ ปลอม ลงโทษ
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 ดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 268
วรรคท้าย โดยวางโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265 จำคุก 3 ปี ฐานขับรถโดยไม่มี
ใบอนุญาตปรับ 600 บาท รวมจำคุก 3 ปี และปรับ 600 บาท จำเลยให้การรับสารภาพลดโทษให้
กึ่งหนึ่งคงจำคุก 1 ปี 6 เดือน ปรับ 300 บาท ฯลฯ จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งดังกล่าว (อันดับ 22)
จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 24) คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว คำให้การของจำเลยระบุชัดว่าจำเลยให้การ
รับสารภาพตามฟ้องตลอดข้อหา แม้จำเลยจะยื่นคำแถลงประกอบการพิจารณาเพื่อขอให้ศาลร
องการลงโทษ แต่ศาลชั้นต้นก็รับคำแถลงนี้เป็นคำร้องขอรองการลงโทษ มิได้รับเป็นส่วนหนึ่งของ
คำให้การฎีกาของจำเลยข้อ 2.1 ที่ว่า ศาลชั้นต้นรับคำแถลงของจำเลยรวมเป็นคำให้การจำเลย
และเมื่อพิจารณาคำให้การและคำแถลงรวมกันแล้วถือไม่ได้ว่าเป็นการให้การรับสารภาพนั้น
จำเลยกล่าวอ้างข้อเท็จจริงขึ้นใหม่ว่าศาลชั้นต้นรับคำแถลงของจำเลยรวมเป็นคำให้การจำเลย ซึ่ง
ขัดกับคำสั่งศาลชั้นต้นอย่างเห็นได้ชัดจึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ส่วนฎีกาจำเลยในข้อ 2.2
ของจำเลยที่ว่า ศาลอุทธรณ์ยังไม่ได้วินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลยในข้อที่จำเลยขอให้รองการลงโทษนั้น
ก็ปรากฏว่าศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลยดังกล่าวไว้เพียงพอแล้วศาลชั้นต้นไม่รับฎีกา
ของจำเลยชอบแล้ว ให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

ปิ่นทิพย์ สุจริตกุล · สมศักดิ์ เกิดลาภผล · เจริญ นิลเอสงษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/55/2531>